

i Hunsletie for Pastoralseminariet. Der er tillige Tale om forskjellig Hvidtning og Maaling, som mulig ogsaa er nødvendig; men man er overbevist om, at hvis de Vedkommende, der have foreslaaet disse Bevillinger, vare gaaede strengt tilværks, vilde mange af de andre Poster paa den Maade have kunnet taale en Nedfættelse, som man med Rimelighed kunde forlange, og man vil da kunne tage Dækning ved at spare paa de Poster, der ere anslaaede for høit. Udvalget har derfor foreslaaet at nægte Bevillingen af de 520 Rd., eller for Afrundings Skyld af 524 Rd. Jeg skal nu omtale, skøndt det ikke findes i Betænkningen, at endnu en Post har været paa Tale i Udvalget, nemlig om Mødruvalla Kirke. Det fandtes, at denne Kirke tilhørte Staten, og det viser sig ogsaa, at, naar Staten skal have Afgifter paa den, saa kommer man meget villig til os, men derimod synes Indtægterne af den ikke at flyde i Statskassen. Den sees at have en Capital af 10—1100 Rd., som er laant ud, men til hvem og mod hvilken Sikkerhed osv. er ikke oplyst, og jeg skal ikke nægte, at det for en stor Deel af Udvalgets Medlemmer gjorde sig gjældende, om man ikke burde nægte Bevillingen, men da Kirken trængte til Reparation, der ikke kunde opsættes til Svar indløb, har Udvalget ikke troet at burde gjøre det. Imidlertid troer jeg efter den Anskuelse, der har gjort sig gjældende i Udvalget, at det ikke vilde være rigtigt ikke at fremkomme med den Omtale, som dette har givet Anledning til. — Der er forlangt en Sum af 3,600 Rd. til en ny Embedsbolig for Landchirurgen paa Færøerne. Efter hvad der er oplyst for Udvalget, er det sikkert, at den hidtilværende Bolig ikke vil gjøre Tyldest. Der har været Tale om forskjellige Forslag til Bygningen af denne Embedsbolig; endelig er der fremkommet Forslag om at kjøbe en anden Bygning, som kan faaes for 2000 Rd., og saa anvende de derved besparede 1600 Rd. til Reparation, men Udvalget har ikke kunnet finde disse Reparationer saa tilstrækkeligt motiverede, at det har kunnet gaae ind derpaa, og jeg skal

ogsaa tillade mig at gjøre Thinget opmærksom paa, at det af den Synsforretning, som findes over Boligen i dens Heelhed, vil sees, at den er i god Stand og, for at blive fuldstændig beboelig, kun trænger til nogle faa Reparationer, som anslaaes til 10 à 16 Rd. Nu er det vel muligt, at den paagjældende Embedsmand, naaet, at Bygningen er beboelig, med Rette kunde ønske nogle Forandringer, henhørende til de specielle Forretninger, som han har med at gjøre, men Udvalget har ikke følt sig overbevist om, at dertil behøves en saa stor Sum som 1,600 Rd., og inden der foreligger en meget mindre og meget bedre motiveret Begjæring om Bevilling til Reparationer, kan Udvalget ikke gaae ind paa at bevilge Mere end de 2,000 Rd.

Den fungerende Justitsminister:

Jeg maa tilstaae, at Islands Stilling i finantiel Henseende paa ingen Maade kan være behagelig for Befolkningen der. Jeg kan forsikre det høie Thing, at der fra Ministeriets Side bliver skaarret meget høit af det, som begjæres, inden man kommer til Repræsentationen, og naar man nu her vil stære yderligere fra, kommer man vistnok til den yderste Grændse, ja jeg troer, at man ved enkelte af de Forslag, som ere stillede af Udvalget, er gaaet ud over, hvad der kan ansees for det Yderste. Det kan være tvivlsomt, hvilken der er den rette Maade til at frembringe en Ordning af Islands Finantser, om det enten skal stee ved, at man viser sig stiv ogsaa ligeoverfor Forbringer, der dog fra en vis Side maae erkjendes for at være billige, om man skal sige: I faae Intet, før I have gjort Eder fortjente dertil, eller om man skal komme dem noget imøde. Det vil nu i ethvert Tilfælde snart vise sig, hvilken Maade der er den rette, det vil sige, der vil snart gives Leilighed til at see, hvorledes Bevillingen vil virke paa Island, da Althinget, som det høie Thing bestjændt, sammentræder i Sommer; og det er Regjeringens Mening da aldeles bestemt at forelægge Islanderne det Yderste, hvortil man